

РЕШЕНИЕ

№ 1343

гр. София, 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 19.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11865** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Б. Т. В., с адрес: [населено място], чрез адв. АЛ. В., срещу заповед № РЛН18-РД66-39/02.10.2018 г. на кмета на Район „Л.“, Столична община /СО/, с която се настаняват жалбоподателката и членовете на нейното домакинство В. К. В., К. В. К. и Т. В. К. в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухня и антре със застроена площ 28,53 кв.м. и жилищна площ 15,91 кв.м., съгласно акт за общинска собственост № 6122/04.05.2004 г. на СО-Район "Л."

Жалбоподателката в съдебно заседание се представлява от процесуален представител – адв. З., който навежда доводи за незаконосъобразност на заповедта и съществени нарушения на закона. Твърди се, че неправилно със заповедта се настаняват жалбоподателката и членовете на нейното домакинство в имот с недостатъчна жилищна площ от 16 кв.м. Претендират се разноските по делото.

Ответникът – кметът на Район „Л.“ при СО, редовно призован, се представлява от юриск. Н., който оспорва жалбата и претендира разноски. Заинтересуваните страни В. К. В., К. В. К. и Т. В. К., чрез проц. представител адв. З., изразяват становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания административен акт – заповед № РЛН18-РД66-39/02.10.2018 г. на кмета

на Район „Л.“, Столична община /СО/, с която се настаняват жалбоподателката и членовете на нейното домакинство В. К. В., К. В. К. и Т. В. К. в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухня и антре със застроена площ 28,53 кв.м. и жилищна площ 15,91 кв.м., съгласно акт за общинска собственост № 6122/04.05.2004 г. на СО-Район "Л."

Административният акт е издаден на основание чл. 19, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. Мотивиран е с решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО /л. 7 от д/, в който единствено се сочи, че същата е включена в годишния списък по чл. 16 от НАРЕДБАТА за 2018 г. с определена V група.

Приложени са заявление и декларации от жалбоподателката и членовете на домакинството ѝ – 3 лица, видно от които същите не притежават друго жилище. Същите са настанени в процесното жилище преди издаване на заповедта, видно и от Докладна записка от дл. Лице – техн. изпълнител за[жк].

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените по чл. 149, ал. 1 АПК срокове. Разгледана по същество, същата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на неговата власт и в предвидената в чл. 59 от АПК форма и съдържание.

Заповедта на кмета на Район „Л.“ е издадена на основание чл. 19, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, във вр. с чл. 45а от Закона за общинската собственост. Този подзаконов нормативен акт изрично урежда компетентността на кметовете за настаняване в общ. имоти. В случая това несъмнено е кметът на Район „Л.“ при СО.

Актът е издаден в противоречие с материалния закон и адм. – производствените правила. Няма спор, че жалбоподателката и членовете на нейното домакинство В. К. В., К. В. К. и Т. В. К. са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухня и антре със застроена площ 28,53 кв.м. и жилищна площ 15,91 кв.м., съгласно акт за общинска собственост № 6122/04.05.2004 г. на СО-Район "Л." преди издаване на заповедта и, че същите са включени в годишния списък по чл. 16 от НАРЕДБАТА за 2018 г. с определена V група. В тази връзка следва да се посочи, че по делото не се спори, че жалбоподателката отговаря на условията за настаняване в общ. жилище като лице, попадащо в V група с 4 членове на домакинството. Спорен е въпроса, относно наличието на обстоятелства, които да налагат настаняването ѝ в по-голямо от предоставеното ѝ жилище с реална жилищна площ от 16 кв.

Относима в случая е разпоредбата на чл. 17 от Наредбата, според която:

„Определят се следните норми за жилищно настаняване:

1. на едночленно семейство - до 25 кв. м жилищна площ;
2. на двучленно семейство - до 40 кв. м жилищна площ;
3. на тричленно семейство - до 55 кв. м жилищна площ;
4. на четиричленно семейство - до 70 кв. м жилищна площ;
5. на семейство с 5 и повече членове - до 15 кв. м жилищна площ в повече за следващите членове.

(2) При определяне на необходимата жилищна площ се взема предвид и детето, което

ще се роди.

(3) При настаняване на домакинство жилищната площ се определя като сбор от площите, необходими за всяко едно от семействата.

(4) За задоволяване на специфични нужди може да се предостави допълнителна жилищна площ (стая) до 15 кв. м:

1. когато член от семейството (домакинството) страда от болест, която налага изолация, съгласно списъка на болестите, утвърден от министъра на здравеопазването, или се нуждае от помощта на друго лице съгласно експертно решение на ТЕЛК;

2. на семейство, с което са живели непрекъснато в едно домакинство в продължение на 2 и повече години и продължават да живеят пълнолетни низходящи и възходящи, които не притежават жилище или вила в страната.

(5) Когато жилището надвишава нормите по предходните алинеи, за жилищната площ над тези норми до 5 кв. м се заплаща удвоен размер на наема, а за площ над 5 кв. м се заплаща пазарна наемна цена, определена от лицензиран експерт-оценител, до пренастаняването на наемателите.“

При анализ на разпоредбата се налага правния извод, че нормотворецът, в случая СОС, е възприел подход, при който дава възможност за преценка на адм. орган за определяне на максимален размер по квадратура на предоставеното жилище, във вр. с броя членовете на домакинство и наличието на заболяване на член на домакинството. По делото е представено решение на ТЕЛК за КР. К., според което същият е със 80 % ТНТрудоспособност. Във всички случаи обаче се касае за възможност за предоставяне на жилище до определен максимален размер, в случая – на 4-членно семейство до 70 кв.м. при възможност за добавяне на 15 кв.м. или общо 85 кв.м. на семейството на жалбоподателката. Никъде обаче в чл. 17 от Наредбата не съществува текст, който да предвижда задължително предоставяне на жилище в такъв размер. Т.е., този въпрос е предоставен на дискрецията на адм. орган, който следва да вземе решение при оперативна самостоятелност, с оглед на всички относими факти и обстоятелства – социално положение, материална възможност на общината за предоставяне на жилище в такъв размер и други. В случая такава преценка обаче, не е извършена от адм. орган, като липсват каквито и да било мотиви за предоставяне на жилище в този минимален размер от 16 кв. м. на семейство от 4 члена, за което са налице условия за настаняване в жилище с размери няколко пъти по – големи. Налице е и новоустановено обстоятелство за наличие на ТНТ на член на домакинството, който също така подлежи на преценка от адм. орган.

Всичко изложено води до извод за незаконосъобразност на процесната заповед, респ. налице е основание за отмяната ѝ и връщане на делото на адм. орган като адм. преписка за ново произнасяне в съответствие с дадените задължителни указания относно приложението на закона.

С оглед, своевременно направеното искане за присъждане на разноски и н5 кв.а основание чл. 143, ал. 1 от АПК съдът следва да присъди направените разноски на жалбоподателя за адв. възнаграждение в размер на 1650 лв., изплатени в брой, съгласно адв. пълн. /л. 55/, при липсата на възражение от ответника за прекомерност.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, Второ отделение, 33 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Б. Т. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. АЛ. В., срещу заповед № РЛН18-РД66-39/02.10.2018 г. на кмета на Район „Л.“, Столична община /СО/, с която се настаняват жалбоподателката и членовете на нейното домакинство В. К. В., К. В. К. и Т. В. К. в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухня и антре със застроена площ 28,53 кв.м. и жилищна площ 15,91 кв.м., съгласно акт за общинска собственост № 6122/04.05.2004 г. на СО-Район "Л.";

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Б. Т. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], разноски за адв. възнаграждение в размер на 1650 /хиляда шестстотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: